

III. Aanvraag tot verzaking aan de terugvordering van de uitkeringen in toepassing van artikel 101 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994: administratieve procedure

Van toepassing vanaf 1 juni 2021.

Vervangt omzendbrief nr. 2012/503¹ van 14 december 2012.

Krachtens artikel 101 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 heeft de arbeidsongeschikt erkende gerechtigde die een niet toegelaten activiteit heeft verricht of die gewerkt heeft zonder de voorwaarden van de toelating te respecteren de mogelijkheid om, in behartigenswaardige gevallen en bij afwezigheid van een bedrieglijk opzet, een aanvraag tot verzaking aan de terugvordering van de uitkeringen in te dienen bij het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen.

Deze mogelijkheid bestaat sedert 12 april 2013 ook voor de arbeidsongeschikt erkende gerechtigde die laattijdig, meer bepaald meer dan 14 kalenderdagen vanaf de werkhervatting, hiervan aangifte doet bij zijn ziekenfonds en hiervoor de toelating vraagt aan de adviserend arts.

De beslissing van het Beheerscomité houdt rekening met de evenredigheid die in acht genomen moet worden tussen de omvang van de terugvordering enerzijds en de aard of de ernst van de tekortkoming van de gerechtigde aan zijn verplichtingen anderzijds.

In dit kader houdt het Beheerscomité met name rekening met de volgende elementen:

- 1° de sociale en financiële situatie van de gerechtigde, evenals elk ander persoonlijk pertinent gegeven;
- 2° de al dan niet onderwerping van de niet toegelaten activiteiten aan de sociale zekerheid;
- 3° de omvang van de voormelde activiteiten evenals de belangrijkheid van de betrokken inkomsten.

Indien het Beheerscomité van oordeel is dat de situatie van de betrokkene behartigenswaardig is, kan het, in functie van de concrete elementen van het dossier, beslissen om te verzaken aan de terugvordering.

In dit kader moet er wel rekening worden gehouden met een bepaald maximumbedrag.

Vaststelling van het maximumbedrag van de verzaking

Aangezien de arbeidsongeschikt erkende gerechtigde die de hervatting van de aangepaste beroepsactiviteit niet aangeeft of aangeeft meer dan 14 kalenderdagen vanaf de hervatting, geen gunstigere behandeling kan genieten dan de gerechtigde die zijn/haar werkhervatting aangeeft binnen de 14 kalenderdagen vanaf de hervatting, moet, met het oog op de vaststelling van het maximumbedrag van de verzaking in het kader van de toepassing van de bepalingen van artikel 101, rekening worden gehouden met het bedrag van de uitkeringen waarop de betrokkene aanspraak had kunnen maken in toepassing van de cumulregel zoals bedoeld in artikel 230 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996, verminderd met 10%.

1. Gepubliceerd in het I.B. 2012/4.

Bijgevolg is er in elk geval geen verzaking mogelijk voor het verschil tussen het normale bedrag aan uitkeringen toegekend voor de volledige periode van niet toegelaten activiteit en het bedrag aan uitkeringen na de toepassing van de cumulregel “artikel 230” voor dezelfde periode, evenwel verminderd met 10 %.

Het Beheerscomité kan bijgevolg maximaal verzaken aan het verschil tussen het bedrag van de terugvordering en het resultaat van de hierboven vermelde berekening.

Voorbeeld:

Bedrag aan uitkeringen toegekend voor de volledige periode: 10.000 EUR

Bedrag van de terugvordering: 6.000 EUR

Bedrag na toepassing van de cumulregel “artikel 230”: 7.000 EUR (= 30% vermindering)

Bedrag na toepassing van de cumulregel “artikel 230” - 10% = 6.300 EUR (7.000 EUR - 700 EUR)

Berekening 1: 10.000 EUR - 6.300 EUR = 3.700 EUR, dit is het bedrag waaraan niet kan verzaakt worden

Dus maximale verzaking mogelijk voor 2.300 EUR (6.000 EUR – 3.700 EUR).

Een verzaking aan de terugvordering is niet mogelijk wanneer:

- er sprake is van kwade trouw in hoofde van de verzekerde
- de vordering tot terugvordering volledig verjaard is in toepassing van de verjaringstermijn van artikel 174, eerste lid, 5° van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 of voor het gedeelte van het bedrag van de terugvordering dat reeds verjaard is in toepassing van voornoemd artikel
- het een normale werkhervatting betreft.

Deze omzendbrief stelt de administratieve procedure vast die gevolgd moet worden opdat een dossier kan voorgelegd worden aan het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen.

I. Samenstelling van het administratief dossier door het ziekenfonds

De sociaal verzekerde dient zijn aanvraag tot verzaking in bij zijn ziekenfonds.

Indien een aanvraag door de verzekerde rechtstreeks wordt opgestuurd aan de Dienst voor uitkeringen van het RIZIV, stuurt de Dienst die aanvraag door naar de betrokken Landsbond. De verzekerde wordt hiervan op de hoogte gebracht.

Het ziekenfonds stelt een administratief dossier samen met betrekking tot de verzakingsaanvraag van de sociaal verzekerde aan de hand van het formulier ‘**Aanvraag tot verzaking aan de terugvordering van een ten onrechte ontvangen bedrag aan uitkeringen. Toepassing van artikel 101 van de gecoördineerde wet van 14.07.1994**’. Het model van dit formulier gaat als bijlage.

Het administratief dossier dient de volgende gegevens te bevatten:

- I. Identificatie van de gerechtigde
- II. Datum van de aanvraag tot verzaking door de gerechtigde
- III. Gegevens met betrekking tot de arbeidsongeschiktheid
- IV. Gegevens met betrekking tot de niet toegelaten activiteit
- V. Gegevens inzake de terug te vorderen uitkeringen
- VI. Toepassing van de cumulregel
- VII. Goede trouw
- VIII. Beoordeling van de behartigenswaardigheid.

Het ziekenfonds vult op het aanvraagformulier alle gegevens in waarover het beschikt en bewaart tevens de bewijsstukken ervan in het administratief dossier. Het vraagt desgevallend de ontbrekende gegevens op bij de sociaal verzekerde.

Het ziekenfonds maakt het administratief dossier vervolgens over aan de Landsbond, die de juistheid en de volledigheid van de gegevens dient te verifiëren met het oog op een eventuele controle door de Dienst voor administratieve controle van het RIZIV. Indien het administratief dossier niet al de noodzakelijke gegevens bevat, zoals bepaald in het aanvraagformulier, kan de aanvraag tot verzaking aan de terugvordering niet worden voorgelegd aan het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen.

Het is de verantwoordelijkheid van de Landsbond om het administratief dossier vervolgens in te dienen bij de Dienst voor uitkeringen van het RIZIV. Laatstgenoemde Dienst bereidt een nota voor ten behoeve van het Beheerscomité dat de beslissing neemt.

De Landsbond wordt op de hoogte gebracht van deze beslissing via een gewone zending.

 Belangrijke mededeling: Zelfs nadat de aanvraag tot verzaking is ingediend bij het RIZIV, onderneemt het ziekenfonds de nodige stappen om de verjaringstermijn voorzien in artikel 174, eerste lid, 5° en artikel 174, derde lid van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 te stuiten (zie hieronder deel II).

II. Verjaring

Duur van de verjaringstermijn

Krachtens artikel 174, eerste lid, 5° van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 verjaart de vordering tot terugvordering van de waarde der ten laste van de uitkeringsverzekering ten onrechte verleende prestaties, twee jaar na het einde van de maand waarin de prestaties zijn uitbetaald.

Deze termijn wordt bepaald op vijf jaar indien het ten onrechte verlenen van prestaties het gevolg is van bedrieglijke handelingen in hoofde van de sociaal verzekerde (cf. art. 174, derde lid van voornoemde wet).

Voormelde verjaringstermijnen zijn enkel van toepassing in de rechtsverhouding tussen het ziekenfonds en de sociaal verzekerde die ten onrechte prestaties ten laste van de uitkeringsverzekering ontvangen heeft.

 Voorbeeld: Een verzekerde heeft ten onrechte ziekte-uitkeringen ontvangen vanaf 16 mei 2021. De vordering van het ziekenfonds tot terugvordering van de in de maand mei 2021 onverschuldigd betaalde uitkeringen verjaart, bij afwezigheid van bedrog, op 1 juni 2023. Indien bedrog kan worden weerhouden in hoofde van de sociaal verzekerde, verjaart het terugvorderingsrecht van het ziekenfonds op 1 juni 2026.

Stuiting van de verjaring

Krachtens artikel 174, vierde lid van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 volstaat een ter post aangetekend schrijven om de verjaring te stuiten. De stuiting kan worden vernieuwd. De ziekenfondsen hebben de verantwoordelijkheid om tijdig een aangetekend schrijven te versturen naar de sociaal verzekerde om de verjaring van hun terugvorderingsrecht te voorkomen.

De verjaring kan eveneens gestuit worden door de gemeenrechtelijke bepalingen (cf. art. 2242 tot en met 2250 van het B.W.).

Dit betekent dat de verjaring onder meer wordt gestuit door:

- de ondertekening van een schulderkenning door de sociaal verzekerde (art. 2248 B.W.)
- een dagvaarding (of een verzoekschrift) voor het gerecht, een bevel tot betaling, of een beslag, *betekend aan hem die men wil beletten de verjaring te verkrijgen* (art. 2244 B.W.).
Het indienen door het ziekenfonds van een verzoekschrift bij de arbeidsrechtbank tot het bekomen van een uitvoerbare titel stuit bijgevolg de verjaring.

Onderscheid tussen de verjaringstermijn en de terugvorderingstermijn

Krachtens artikel 326 van het Koninklijk besluit van 3 juli 1996 dient de terugvordering van de ten onrechte betaalde prestaties door het ziekenfonds in principe te gebeuren binnen een termijn van twee jaar, met ingang van de datum van:

- de vaststelling voor de gevallen bedoeld in artikel 325, a)
- de kennisgeving door de Dienst voor administratieve controle voor de gevallen bedoeld in artikel 325, b)
- de uitspraak van de gerechtelijke eindbeslissing voor de gevallen bedoeld in artikel 325, c) en d).

Deze termijn moet onderscheiden worden van de verjaringstermijn van twee jaar na het einde van de maand waarin de prestaties zijn uitbetaald, waarvan sprake is in artikel 174, eerste lid, 5° van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994.

De terugvorderingstermijn van twee jaar wordt onder andere opgeschort vanaf de datum van indiening van de aanvraag om te verzaken aan de terugvordering in toepassing van artikel 101, § 2, tweede lid van de gecoördineerde wet en dit tot de beslissing van het Beheerscomité (cf. art. 326, § 2, f) van het K.B. van 03.07.1996). De verjaringstermijn daarentegen loopt gewoon verder, tenzij deze gestuit wordt door bovenvermelde daden van stuiting.

Aangezien de procedure tot aanvraag van verzaking, ingediend bij het RIZIV, de verjaring niet stuit, dient het ziekenfonds de verjaring ten minste te blijven stuiten totdat het ziekenfonds in kennis wordt gesteld van de beslissing van het Beheerscomité.

Omzendbrief V.I. nr. 2021/123 – 406/19 van 27 april 2021.